

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ strona pozwana nie udzieliła żadnej wystarczającej wskazówki pozwalającej stronie skarżącej czy Sądowi na dokonanie kontroli zasadności twierdzenia, że przeprowadziła pogłębioną analizę potrzeb innych służb Komisji, po zakończeniu której doszła do wniosku, że niemożliwe było znalezienie nowego stanowiska pracy dla strony skarżącej w jednej z tych służb, które to stanowisko odpowiadałoby obecnym umiejętnościom strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2017 r. – TestBioTech/Komisja

(Sprawa T-173/17)

(2017/C 161/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TestBioTech eV (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: K. Smith, QC, oraz J. Stevenson, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 stycznia 2017 r., w której oddalono wniosek strony skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej decyzji wykonawczych Komisji (UE) 2016/1215⁽¹⁾, (UE) 2016/1216⁽²⁾ oraz (UE) 2016/1217⁽³⁾ z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalających na wprowadzenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003⁽⁴⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie genetycznie modyfikowanej żywności i pasz”) zmodyfikowanych genetycznie nasion soi odpowiednio FG 72, MON 87708 x MON 89788 oraz MON 87705 x MON 89788;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo jeden zarzut dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze zobowiązań nałożonych na nią na mocy rozporządzenia w sprawie genetycznie modyfikowanej żywności i pasz, w szczególności w art. 14 i 16 tego rozporządzenia, gdyż nie przeprowadziła pełnych i odpowiednich ocen bezpieczeństwa przed zatwierdzeniem do wprowadzeniem do obrotu albo nie zapewniła skutecznego monitorowania po owym zatwierdzeniu.

Komisja błędnie oparła się na prawie UE właściwym w zakresie kontroli pestycydów, gdyż prawo to nie normuje konkretnie organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1215 z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 (MST-FGØ72-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. 2016 L 199, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1216 z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4580) (Dz.U. 2016 L 199, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1217 z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. 2016 L 199, s. 28)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. 2003 L 268, s. 1).
